

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **T. L. P. V.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem v ČR: L. P.
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Klepšem
sídlem Baranova 1026/33, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 963/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. OAM-17202/TP-2018 o žádosti dcery žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Václava Klepše, advokáta.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 20. 12. 2019 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného a navrhla, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti nezletilé dcery žalobkyně B. H. N., narozené dne XX. XX. XXXX (dále též „dcera žalobkyně“) o povolení k trvalému pobytu, o které je rozhodováno v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-17202/TP-2018 (dále též „žádost“).
2. Žalobkyně uvedla, že žádost podala osobně dne 5. 12. 2018, kdy se dostavila na pracoviště žalovaného za účelem podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému a trvalému pobytu v zastoupení své nezletilé dcery. Správnímu orgánu žalobkyně předložila formuláře obou zmíněných žádostí, včetně průvodního dopisu. Žalovaný byl dle § 169t odst. 6 písm. g) bod 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“) povinen rozhodnout o žádosti do 60 dnů ode dne jejího podání; to však dosud neučinil. Dcera žalobkyně dne YY. Y. YYYY zesnula. Žalovaný měl dle žalobkyně povinnost rozhodnout i po úmrtí nezletilé, alespoň tak, že by toto řízení zastavil.
3. Žalobkyně dále uvedla, že v únoru 2019 podala ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále též „Komise“) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu. Komise vydala dne 15. 3. 2019 usnesení č. j. MV-31006-2/SO-2019, ve kterém potvrdila, že řízení o žádosti nezletilé dcery žalobkyně bylo zahájeno dne 5. 12. 2018, avšak samotnému návrhu na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu nevyhověla s odůvodněním, že dne 4. 2. 2019 bylo správním orgánem v řízení vedeného pod č. j. OAM-17202/TP-2018 o povolení k trvalému pobytu dcery žalobkyně na území České republiky rozhodnuto a vydání opatření proti nečinnosti je proto již bezpředmětné.
4. Žalobkyně namítla, že ani jí ani její dceři nebylo dne 4. 2. 2019 ani nikdy poté doručeno žádné rozhodnutí, ani procesního rázu, ve věci řízení o žádosti zahájeného dne 5. 12. 2018 a vedeného pod č. j. OAM-17202/TP-2018.
5. Proto se žalobkyně dne 12. 7. 2019 opětovně obrátila na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců s opětovnou žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu nezletilé dcery. Komise na tuto žádost doposud nereagovala.
6. Žalobkyně má za to, že žalovaný nesplnil svou povinnost vydat rozhodnutí v zákonné lhůtě a je tak nečinný.

II. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 2. 2020 popřel oprávněnost podané žaloby a nesouhlasil, že by v daném případě byl nečinný. Konkrétně uvedl, že dne 5. 12. 2018 učinila žalobkyně coby zákonná zástupkyně nezletilé B. H. N. u správního orgánu podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu pro nezletilou. Podání žádosti o povolení k trvalému pobytu nezletilé dcery žalobkyně však žalovaný ve svém systému neeviduje, o čemž žalobkyni informoval vyrozuměním ze dne 1. 2. 2019, kde je uvedeno, že ani samotný formulář žádosti ani připojené dokumenty, které byly žalovanému dne 5. 12. 2018 předloženy, nevypovídají o záměru žalobkyně podat žádost o povolení k trvalému pobytu pro její nezletilou dceru.
8. Žalovaný dále konstatoval, že dne 2. 1. 2019 byla správnímu orgánu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručena žádost nezletilé dcery žalobkyně o povolení k trvalému pobytu. Žádost nebyla spojena s žádostí o upuštění od povinnosti osobního

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

podání žádosti. Správní orgán vyčkal zákonem stanovených 5 dnů, zda se zákonný zástupce nezletilé dcery žalobkyně ke správnímu orgánu dostaví osobně a svým vlastním jednáním podle § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců osobně žádost potvrdí. K ničemu takovému však nedošlo. Není – li splněna povinnost osobního podání žádosti, žádost není podána a řízení o ní zahájeno. O tom správní orgán vyrozuměl žalobkyni dne 4. 2. 2019, současně jí žádost vrátil včetně doložených náležitostí.

9. Žalovaný dále namítl, že žalobkyně mylně uvádí, že jí nebylo doručeno žádné rozhodnutí o žádosti její nezletilé dcery o povolení k trvalému pobytu. Z podané žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, podané dne 19. 2. 2019 (doručené dne 21. 2. 2019), je dle žalovaného patrné, že žalobkyně disponovala záznamem o usnesení ze dne 17. 2. 2020, kterým byla vyrozuměna o nepodání žádosti o povolení k trvalému pobytu.
10. Závěrem proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud na základě včas podané žaloby posoudil tvrzenou nečinnost žalovaného, kdy při posouzení žaloby vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí v souladu s § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili. Soud při posouzení věci obligatorně vycházel z obsahu správního spisu a rovněž z účastníky předložených listin, jejichž existence je mezi stranami nesporná (*rodný a úmrtní list nezletilé dcery žalobkyně, usnesení Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 15. 3. 2019, č. j. MV-31006-2/SO-2019, žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 11. 7. 2019 včetně dodejek ze dne 12. 7. 2019*).
12. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným soud zjistil, že žalobkyně v postavení zákonné zástupkyně nezletilé B. H. N., narozené dne XX. XX. XXXX, zaslala žalovanému písemnost datovanou 20. 12. 2018 a označenou jako „*Informace o tom, že žádost o trvalý pobyt žadatelky byla podána*“ (dále též „Informace“). Písemnost byla žalovanému doručena dne 2. 1. 2019 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. V Informaci žalobkyně uvedla, že dne 5. 12. 2018 se dostavila na pracoviště žalovaného za účelem podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému a trvalému pobytu nezletilé dcery žalobkyně. Úředníci L. J. předala vyplněné formuláře obou žádostí, tedy jak žádosti o dlouhodobý tak žádosti o trvalý pobyt, včetně kolků a dále průvodní dopis, ze kterého vyplývala vůle žalobkyně podat žádost o trvalý pobyt. Úřednice si předmětné písemnosti převzala, odešla s nimi a nechala žalobkyni čekat. Následně jí formulář žádosti o trvalý pobyt s kolkou vrátila s tím, že jej nemůže přijmout. V Informaci žalobkyně dále uvedla, že na podání žádost o trvalý pobyt své nezletilé dcery trvá a poukázala na to, že odmítnutí přijetí této žádosti správním orgánem nebylo zákonné. Bude-li mít správní orgán za to, že této žádosti nelze vyhovět, je dle žalobkyně třeba, aby o tom bylo vydáno příslušné rozhodnutí.
13. Na Informaci reagoval žalovaný podáním ze dne 1. 2. 2019, č. j. MV-18248-2/OAM-2019, označeným jako „*Vyrozumění k informaci*“ (dále též „Vyrozumění“), kde konstatoval, že podle informačního systému žalovaného bylo dne 5. 12. 2018 u správního orgánu učiněno žalobkyní podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu pro nezletilou

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

cizinku. Tato žádost byla zaevidována pod č. j. OAM-34630/DP-2018. Podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu správní orgán neeviduje. Žalovaný žalobkyni vyrozuměl, že dne 5. 12. 2018 nebylo zahájeno žádné řízení o vydání povolení k trvalému pobytu nezletilé a že toto řízení nebylo zahájeno ani na základě podání učiněného dne 2. 1. 2019 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, jelikož toto nebylo následně potvrzeno v souladu s § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“).

14. Dne 4. 2. 2019 vydal žalovaný pod č. j. MV-18248-2/OAM-2019 „*záznam o usnesení*“, ve kterém v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu žadatelky B. H. N. doručené správnímu orgánu dne 2. 1. 2019 konstatuje, že „*žádost nebyla podána žadatelkou/zákonným zástupcem žadatelky osobně, ač k tomu byl ve smyslu § 169d odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. povinen*“. Podle žalovaného nebyla splněna povinnost osobního podání žádosti, přičemž ani do 5 dnů od jejího doručení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb se zákonný zástupce žadatelky na pracoviště správního orgánu nedostavil, aby své podání (žádost) osobně způsobem popsáním v § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců potvrdil. Žalovaný uzavřel, že žádost nebyla podána a řízení o ní nebylo zahájeno.
15. Dne 19.2. 2019 se žalobkyně obrátila na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Tato písemnost založená ve správním spise je opatřena podacím razítkem žalovaného s datem 21. 2. 2019 a ručně psanou spisovou značkou OAM-17202/TP-2018. V žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalobkyně popsala okolnosti podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu pro nezletilou dceru žalobkyně dne 5. 12. 2018 a rekapitulovala dosavadní průběh správního řízení. Žalobkyně zdůraznila, že dne 5. 12. 2018 se dostavila osobně na pracoviště správního orgánu a žádost o vydání povolení k trvalému pobytu pro nezletilou dceru tam podala. Uvedla, že žalovaná do dnešního dne nevydal rozhodnutí ve věci samé, přestože zákonná 60 denní lhůta dle § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců již uplynula.
16. Usnesením ze dne 15. 3. 2019, č. j. MV-31006-2/SO-2019, rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců tak, že „*Návrhu na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu ve věci řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky nezl. N. B. H., č. j. OAM-17202/TP-2018, se nevyhovuje.*“ V odůvodnění citovaného usnesení Komise konstatovala, že „*dne 5. 12. 2018 bylo správním orgánem zahájeno řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky nezl. N. B. H.*“ Dále uvedla, že „*vzhledem k tomu, že dne 4. 2. 2019 bylo správním orgánem o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky rozhodnuto, je vydání opatření proti nečinnosti již bezpředmětné.*“
17. Z úmrtního listu ze dne 30. 4. 2019 vyhotoveného Městskou částí Praha 5 soud zjistil, že nezletilá B. H. N. dne YY. Y. YYYY zemřela.
18. Podáním ze dne 1. 7. 2019 žalobkyně opětovně žádala, aby Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců přijala opatření proti nečinnosti v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu dcery žalobkyně na území České republiky, neboť žalobkyni dosud nebylo doručeno žádné rozhodnutí, a to ani procesního rázu (např. zastavení řízení).
19. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Podmínky tohoto řízení a postup soudu při rozhodování o těchto žalobách je upraven v §

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

79 a násl. s. ř. s., podle kterého se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 81 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

20. Městský soud vyšel z následující právní úpravy:

21. Podle § 169d odst. 1 zákona o pobytu cizinců žádost o udělení dlouhodobého víza, s výjimkou diplomatického nebo zvláštního víza, žádost o prodloužení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území a žádost o vydání povolení k dlouhodobému, přechodnému nebo trvalému pobytu je cizinec povinen podat osobně.
22. Podle § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců osobním podáním žádosti se rozumí úkon žadatele, při kterém se žadatel osobně dostaví ke správnímu orgánu, u kterého má být žádost podána, a osobě přímo se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu určené k přijetí žádosti podá žádost v době určené pro jednotlivé druhy a účely pobytových oprávnění a ve formě a způsobem, který stanoví tento zákon. Povinnost osobního podání žádosti se vztahuje i na zákonného zástupce; zákonným zástupcem se rozumí i osoba, která osobně pečuje o nezletilého žadatele na území státu, jehož je nezletilý žadatel občanem. Podmínka osobního podání žádosti se považuje za splněnou v případě podání žádosti zastupitelskému úřadu prostřednictvím fyzické nebo právnické osoby, se kterou má Česká republika uzavřenou smlouvu o přijímání žádostí (dále jen „externí poskytovatel služeb“), jde-li o žádost takového druhu, jehož shromažďováním a předáváním je externí poskytovatel služeb pověřen.
23. Podle § 169t odst. 6 písm. g) bod 2. zákona o pobytu cizinců o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podána na území.
24. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164, publ. pod č. 2181/2011 Sb. NSS, posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.
25. Mezi účastníky je sporu o tom, zda bylo zahájeno řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu pro nezletilou dceru žalobkyně B. H. N. a kdy se tak stalo.
26. Při posouzení této otázky městský soud vyšel zejména z obsahu usnesení Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 15. 3. 2019, č. j. MV-31006-2/SO-2019, kterým Komise jako věcně příslušný správní orgán podle § 170a zákona o pobytu cizinců rozhodla o návrhu žalobkyně na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu ze dne 19. 2. 2019. V odůvodnění usnesení Komise jednoznačně konstatovala, že řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky nezletilé dcery žalobkyně bylo správním orgánem zahájeno dne 5. 12. 2018. Tomuto zjištění Komise odpovídá ostatně i spisová značka OAM-17202/TP-2018, pod kterou je řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky pro nezletilou dceru žalobkyně vedeno. Tato spisová značka je uvedena jak v záhlaví citovaného usnesení, tak i

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v jeho výroku, přičemž je evidentní, že řízení, které se pod touto spisovou značkou vede, muselo být zahájeno v roce 2018. Totožnou spisovou značku pak správní orgán vyznačil rukou psaným písmem též na podání žalobkyně ze dne 19. 2. 2019, kterým žádala o uplatnění opatření proti nečinnosti. S ohledem na konstrukci spisové značky, pod kterou je řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky pro nezletilou dceru žalobkyně vedeno, je nepochybné, že řízení nemohlo být zahájeno v roce 2019. Tomuto závěru pak odpovídá i argumentace žalobkyně uplatněná jak v Informaci ze dne 20. 12. 2018, tak konzistentně i ve všech následných podáních včetně žaloby. Z obsahu správního spisu (Vyrozumění k informaci ze dne 1. 2. 2019) se podává, že za použití obdobné systematiky byla u žalovaného zaevidována pod č. j. OAM-34630/DP-2018 i žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu pro nezletilou dceru žalobkyně, u které není sporu o tom, že byla osobně podána žalobkyní dne 5. 12. 2018 na pracovišti žalovaného.

27. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 Azs 282/2014 - 48, při posouzení sporné otázky, zda bylo povinností žalovaného o žádosti žalobkyně rozhodnout, je třeba vycházet z § 44 odst. 1 správního řádu, podle něhož je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Ve správních řízeních lze pro formu podání žádosti využít všech způsobů uvedených v § 37 odst. 4 správního řádu, tj. písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické po době podepsané zaručeným elektronickým podpisem, případně dalšími způsoby, je-li potvrzeno, popřípadě doplněno, některým z uvedených způsobů ve lhůtě pěti dnů. Pro zahájení řízení o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu však platí několik výjimek. Konkrétně pak podle § 169d odst. 1 zákona o pobytu cizinců žádost o vydání povolení k dlouhodobému, přechodnému nebo trvalému pobytu je cizinec povinen podat osobně.
28. S ohledem na citované ustanovení zákona o pobytu cizinců má soud za to, že řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu pro nezletilou dceru bylo zahájeno již dne 5. 12. 2018, kdy se žádost dostala do dispozice žalovaného. Tato žádost byla podána osobně tak, jak vyžaduje § 169d odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců. Je nerozhodné, že pracovnice žalovaného odmítla žádost převzít, resp. žádost žalobkyni vrátila s tím, že ji nepřijme. Podstatné je, že žádost byla v souladu s § 70 odst. 1 zákona o pobytu cizinců podána na úředním tiskopise a dostala se do dispozice žalovaného. Žalobkyni pak nelze vytýkat, že přípisem označeným jako *“Informace o tom, že žádost o trvalý pobyt žadatelky byla podána”* a doručeným žalovanému dne 2. 1. 2019 upozornila žalovaného na skutečnost, že dne 5. 12. 2018 předmětnou žádost na pracovišti žalovaného řádně podala a tuto žádost ke svému přípisu připojila. Toto podání žalobkyně tedy ani nesměřovalo k zahájení správního řízení, které bylo zahájeno již podáním žádosti na pracovišti žalovaného dne 5. 12. 2018. Podle obsahu správního spisu žalovaný o žádosti žalobkyně evidované pod č. j. OAM-17202/TP-2018 dosud nerozhodl, ačkoli byl k tomu povinen ve lhůtě stanovené v § 169t odst. 6 písm. g) bod 2. zákona o pobytu cizinců. Záznam o usnesení ze dne 4. 2. 2019, č. j. MV-18248-2/OAM-2019, který se vypořádává s hypotetickou otázkou chybějícího osobního potvrzení žádosti doručené žalovanému dne 2. 1. 2019 vlastním jednáním žalobkyně v souladu s § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců, se řízení o žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu pro nezletilou dceru, které je vedeno pod spisovou značkou OAM-17202/TP-2018, netýká a z hlediska posouzení důvodnosti žaloby je tak irrelevantní.

IV. Závěr a náklady řízení

29. Městský soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a proto uložil žalovanému povinnost rozhodnout ve výroku uvedené věci, k čemuž mu v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. stanovil lhůtu 30 dnů.
30. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tyto náklady jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem. Zástupce žalobkyně učinil dva úkony právní služby po 3 100 Kč [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], a za každý tento úkon mu náleží režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. Částka je dále zvýšena o 1 428 Kč odpovídající náhradě za daň z přidané hodnoty, již je zástupce žalobkyně jako plátce DPH povinen z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů státu odvést. Celkem tak náklady řízení žalobkyně činí částku 10 228 Kč, již je žalovaný povinen uhradit do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.